

§ 5.

Af de Udgifter, der medgaa til Anlægget, erstatte de i § 2 ommeldte Kommuner Statskassen 50,000 Kr. pr. Banemil, hvilket Beløb indbetales til Statskassen med en Femtendedel aarlig i 15 paa hinanden følgende Finantsaar, saaledes at Uddraget første Gang erlægges i det efter Banens Aabning for Driften umiddelbart følgende Finantsaar og til saadanne Tider, som nærmere foreskrives af Indenrigsministeren ved Stadsfæstelsen af den i § 2 nævnte Overenskomst.

Det forøgede Bidrag til Amtskommunerne, der som Følge af denne Paragraf maatte blive paalignet bortkøstet eller bortforpagtet Hartkorn, bliver uden Hensyn til bestaaende Kontrakter at udrede halvt af Eieren, halvt af Fæsteren eller Forpagteren.

§ 6.

Bestemmelserne i Lov af 10de Marts 1861 om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget Danmark §§ 9—10 — hvis Forskrift om Stempelfrihed udstrækkes til Overenskomster og Obligationer, som udstedes i Henhold til nærværende Lovs § 2 — og § 11 finde ogsaa Anvendelse paa dette Anlæg. Af de Materialier, der anvendes til Anlægget samt til Banens Forsyning med Driftsmateriel, erlægges ingen Indførselstold.

§ 7.

Til Bestridelse af de i Lovens § 4 ommeldte Udgifter ved Baneanlægget kan der af Statskassen i Finantsaaret 1887—88 anvendes indtil 1,000,000 Kr.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I afvigte Rigsdagssamling fremsatte Indenrigsministeren et med foranstaaende liggende Lovforslag, som var ledsaget af følgende Bemærkninger, hvortil man her ganske skal henholde sig:

„Efter at Anlægget af de i Lov af 16de Juni 1879 omhandlede Jernbaner saavel som af de i Lovene Nr. 16 og 18 af 18de Februar 1881 ommeldte Baner fra Skive Station til Glynngøre og fra Tommerup Station til Assens er fuldendt, har man anset det rigtigt at tage Spørgsmaalet om hyderligere Udvikelse af de jydsk-hjenske Statsbaner under Overveelse. Blandt de Egne, der herved nærmest maatte komme i Betragtning, staar Egnen omkring Løgstør i første Række. Den store Firkant, der ligger mellem Limfjorden, den nordjydskke Dverbane og den jydskke Hovedbane, har længe følt Savnet af de Fordele, som en Jernbaneforbindelse medfører. Fra den vestligste Side af denne Egn til Statsbanen mellem Hobro og Aalborg samt til de nærmeste Kjøbstæder er der indtil 6 à 7 Mil; det er saaledes en ikke ubetydelig Landstrækning, om hvis Inddragelse i Jernbanenettet der her er Tale. En Jernbane fra Løgstør

vil derhos ikke alene virke til Gavn for selve den Egn, den kommer til at gaa igjennem, men vil ogsaa knytte de paa den anden Side af Limfjorden liggende, forholdsvis frugtbare og velbefolkede Gaarherreder til Jernbanenettet. Beboerne have derfor allerede længe næret Ønske om Tilvejebringelsen af en Jernbane, og ligesom de allerede tidligere have ofret ikke Ubetydeligt til Sagens Fremme, idet de paa egen Bekostning have ladet foretage Underjøgelse og Opmaalinger angaaende en eventuel Jernbanelinie, saaledes have de nu erklæret sig rede til hyderligere Ofre, naar Anlægget af en Jernbane i en nær Fremtid blev fremmet. Ogsaa under Rigsdagens Forhandlinger har man i sin Tid haft Opmærksomheden henvendt paa den heromhandlede Egns Trang til en Jernbane; en Jernbane fra Hobro eller Sønderensild til Løgstør var saaledes optagen i det Forslag til nye Baneanlæg, der fremsattes af det af Folkethinget i Rigsdagssamlingen 1876—77 nedsatte Jernbaneudvalg.

I Betragtning af Foranstaaende har Ministeriet ladet foretage Underjøgelse angaaende den omhandlede Egns Inddragelse under Statsbanenettet. Som det naturligtte Ud-